

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobce: V.T. P.
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
pobytem Pobytové středisko Havířov, Na Kopci 269, 735 64 Havířov
proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2022, č. j. OAM-207/LE-VL12-HA13-2022, o udělení mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Specifikace věci

1. Žalobce se domáhá přezkumu v záhlaví specifikovaného rozhodnutí, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm.

a) zákona číslo 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o azylu“).

II. Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

2. Ze správního spisu se podává, že žalobce podal dne 29. 8. 2022 v České republice žádost o udělení mezinárodní ochrany. Stalo se tak poté, kdy příslušný policejní orgán rozhodl dne 23. 8. 2022 o jeho zajištění za účelem správního vyhoštění, o němž bylo rozhodnuto téhož dne. Návazně žalovaný dne 29. 8. 2022 rozhodl o zajištění žalobce ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.
3. Žalobce poskytl dne 7. 9. 2022 k žádosti o udělení mezinárodní ochrany základní informace, přičemž mj. uvedl, že odcestoval do Evropy z ekonomických důvodů. Je bez náboženského přesvědčení, není členem žádné politické strany, není nikterak politicky aktivní. Vietnam opustil letecky v březnu 2021, přicestoval do Rumunska, kde pracoval na základě rumunského pracovního víza. Rumunsko opustil v květnu 2021, přičemž na území České republiky vstoupil ilegálně, bez cestovního dokladu, kamionem v květnu 2021. O mezinárodní ochranu žádá poprvé. Zdravotní problémy či omezení nemá. Důvodem podání žádosti o mezinárodní ochranu jsou ekonomické, chce v České republice pobývat a vydělat si peníze, neboť ve vlasti má dluhy kvůli vyřízení pracovního víza do Rumunska, které chce splatit. Jiné důvody nemá. Je ženatý, manželka žije ve Vietnamu, má 2 nezletilé děti; jeho rodina pobývá ve Vietnamu.
4. Dne 7. 9. 2022 proběhl pohovor k žádosti o mezinárodní ochranu, v němž žalobce zopakoval informace poskytnuté v žádosti o mezinárodní ochranu. Upřesnil, že z Rumunska přicestoval do České republiky, neboť v Rumunsku práce nebyla pravidelná, zprostředkovatel mu zajistil cestu, pracoval v Brně i v Praze. Cestovním dokladem nedisponuje, rumunská společnost mu jej nevrátila. Návratu do země se obává z důvodu, že nebude moci splatit své dluhy související s vyřízením víza do Rumunska a se zaplacením cesty. Půjčil si peníze od příbuzných ve Vietnamu. Dodal, že v zemi původu je pracovní síla levná, z výplaty nemá možnost dluh splácet, v rodině je hlavní pracovní silou. Zemi původu opustil, aby vydělal peníze. Neměl žádné problémy se státními orgány. V České republice nemá žádné příbuzné. Chtěl by si žádost o mezinárodní ochranu legalizovat svůj pobyt v České republice, kde hodlá zůstat a pracovat.
5. Jako podklady pro vydání rozhodnutí žalovaný zprávu o Vietnamu týkajících se situace v zemi, poslední zohledňuje stav k červnu 2022.
6. Ve správním spise je též žurnalizovaný opis z evidence rejstříku trestů žalobce bez záznamu.
7. Žalobce se s podklady rozhodnutí seznámil, přičemž nenavrl žádné doplnění podkladů a neuvedl žádné další informace ke své žádosti o mezinárodní ochranu.
8. Žalovaný má v napadeném rozhodnutí za to, že žalobce odmítá svůj návrat do Vietnamu z ekonomických důvodů – v České republice chce vydělat peníze. Návratu do země původu se obává z důvodu, že nebude moci splatit dluhy související s obstaráním své cesty

do Evropy. Jiné okolnosti svědčící pro skutečnost, že by byl ve vlasti pronásledován z důvodů předpokládaných v § 12 zákona o azylu nebo že by mu ve Vietnamu hrozila újma dle § 14a zákona o azylu neuvedl. Žádost žalobce o mezinárodní ochranu proto byla hodnocena jako zjevně nedůvodná.

III. Obsah žaloby

9. Proti zamítavému rozhodnutí brojí žalobce včasnou žalobou, v níž navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
10. Žalobce se nejprve popírá, že by jeho argumenty pro udělení mezinárodní ochrany byly pouze ekonomického charakteru, nezpochybňuje však, že by byl ve Vietnamu hlavním živitelem své rodiny, přičemž dodává, že mzda je tam velice nízká. Na svou cestu do Evropy si vypůjčil peníze od příbuzných. Pokud se vrátí do své vlasti, obává se věřitelů. Pobyt v České republice měl snahu legalizovat, nebyl však zpraven o způsobu, jak toto učinit.

IV. Stanovisko žalovaného

11. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. V písemném vyjádření odkázal na obsah spisu a napadeného rozhodnutí s tím, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce jsou pouze ekonomické důvody.

V. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud shledal žalobu přípustnou, podanou oprávněnou osobou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „ř. s.“) a včasnou (§ 72 odst. 1 ř. s.).
13. V přezkumném řízení soudním je soud povinen zkoumat, zda vydané rozhodnutí je zákonné a bezvadné. Základním pravidlem rozhodování správních soudů je přitom přezkum rozhodnutí správního orgánu na základě skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 ř. s.). Citované pravidlo odráží přezkumný charakter správního soudnictví. Rozhodování soudu totiž není dalším stupněm správního řízení.
14. V napadeném rozhodnutí krajský soud nezjistil takové vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez návrhu nebo které by způsobovaly jeho nicotnost (srovnej § 76 odst. 2 ř. s.). O žalobě rozhodl krajský soud bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 ř. s.
15. **Žaloba není důvodná.**
16. Krajský soud nejprve shrnuje relevantní právní úpravu dopadající na souzenou věc.
17. Podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v

§ 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.

18. Jak se podává z citovaného zákonného ustanovení, zákon o azylu umožňuje žalovanému zamítnout žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou mimo jiné tehdy, pokud žalobce uvádí pouze ekonomické důvody a současně neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona.
19. V přezkoumávané věci byly obě zákonem předpokládané podmínky naplněny. Žalobce jak v rámci údajů k podané žádosti, tak při pohovoru nesdělil žádné azylově relevantní důvody, pro které by musel opustit svou zemi původu. Uvedl, že se obává návratu do Vietnamu z čistě ekonomických důvodů, neboť na svou cestu do Evropy si musel vypůjčit finanční prostředky, které nyní ve Vietnamu dluží. Na jejich úhradu si hodlá vydělat svou ekonomickou aktivitou v České republice. Jiné důvody netvrdil.
20. Rozhodovací praxe správních soudů je přitom již dlouhodobě ustálená v závěru, že ekonomické obtíže jistě mohou způsobovat žalobci reálné problémy v řadě oblastí života, nemohou však založit poskytnutí mezinárodní ochrany, a to ani podle § 12 a § 14a zákona o azylu (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2007 č. j. 5 Azs 15/2007-79, ze dne 27. 3. 2014, č. j. 10 Azs 40/2014-23, nebo ze dne 8. 9. 2020 č. j. 8 Azs 85/2020-27).
21. Rozhodovací praxe správních soudů je přitom již dlouhodobě ustálená v závěru, že ekonomické obtíže jistě mohou způsobovat žalobci reálné problémy v řadě oblastí života, nemohou však založit poskytnutí mezinárodní ochrany, a to ani podle § 12 a § 14a zákona o azylu (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2007 č. j. 5 Azs 15/2007-79, ze dne 27. 3. 2014, č. j. 10 Azs 40/2014-23, nebo ze dne 8. 9. 2020 č. j. 8 Azs 85/2020-27).
22. Stejně tak nemůže být azylově relevantním případné zhoršení ekonomické situace po návratu do vlasti původu, jak se ostatně vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 6. 2019, č. j. 4 Azs 68/2019-54.
23. Napadené rozhodnutí s uvedenými judikaturními závěry jednoznačně koresponduje a krajský soud neshledal důvodu postupovat v této věci jinak, a to ani na základě obecně formulovaných žalobních námitek.
24. V této souvislosti krajský soud upozorňuje na skutečnost, že obecnost žalobních bodů nevede k jejich neprojednatelnosti, avšak předurčuje míru obecnosti soudního přezkumu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54; ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78; či ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42). Žalobce netvrdí konkrétní dopad vznášených porušení do jeho veřejně subjektivních práv. Míra precizace žalobních bodů do značné míry předurčuje, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu správní soud přistoupí a posoudí ho (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).

25. Krajský soud na vznášené žalobní body proto reaguje toliko tak, že v napadeném rozhodnutí či v postupu žalovaného předcházejícímu jeho vydání neshledal porušení základních zásad správního řízení vymezených v § 2 až § 8 správního řádu a žalovaný svůj závěr o zjevné nedůvodnosti žádosti zdůvodnil s ohledem na skutkové okolnosti věci zcela dostatečně a přezkoumatelně. Žalovaný též pracoval s aktuálními informacemi o Vietnamu.
26. Pro úplnost krajský soud dodává, že ze správního spisu a z odůvodnění napadeného rozhodnutí (vyplývá, že si žalovaný zajistil v posuzovaném případě informace OAMP ze dne 14. 6. 2022 (Vietnam – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv), z níž mj. vyplývá, že Ústava emigraci i repatriaci zaručuje, přičemž vláda omezuje pohyb některých jedinců, obzvláště těch, kteří byli odsouzeni v souvislosti s přestupkem proti národní bezpečnosti, případně těch, kteří vyjadřují kritiku vůči vládě. Žalobce žádnou takovou skutečnost v rámci pohovoru však ani náznakem netvrdil, se státními složkami v zemi původu nikdy žádný problém neměl, není a nebyl nikterak politicky aktivní, ze země původu vycestoval bez sebemenších potíží.
27. Hodnocení bezpečnostní situace ve Vietnamu provedené žalovaným vyhovuje požadavkům uvedeným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008-71, podle kterého „*informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.*“
28. Nelze dále odhlédnout od skutečnosti, že žalobce byl se zprávami o poměrech náležitě a ve vietnamském jazyce seznámen, přičemž žádné výhrady k jejich obsahu nevzněl, doplnění dokazování nenavrhoval a další skutečnosti ke své žádosti netvrdil.
29. Žalovaný své rozhodnutí též potřebně individualizoval. Azylový příběh nabízený žalobcem žalovaný posoudil dostatečným způsobem a ve světle obsahu správního spisu. Za situace, kdy žalobce azylově relevantní důvody netvrdil a ani z uvedených informací o zemi původu se nepodává, že by snad žalobci mělo hrozit pronásledování nebo vážná újma ve smyslu § 12 a § 14a zákona o azylu, považuje krajský soud odůvodnění napadeného rozhodnutí ve věci za adekvátní.
30. Za uvedené situace lze podle krajského soudu uzavřít, že žalovaný správně shledal žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. Z výše uvedených důvodů krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
32. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. krajský soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému podle obsahu spisu nad rámec jeho běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 22. března 2023

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně